NIA VOĈO
Organo de Madrida Esperanto-Liceo
Atocha 98-4°.28012 Madrid
☎ lunde vespere (91) 530 87 98
Redaktas kaj eraras Lupe Sanz
APRILO 1995

VENONTAJ PROGRAMOJ EN MADRIDO

Ĉiu-lunde ni kunvenos, ekde la 18,30 horo, ĉe MEL, Atocha 98-4°

Marde/ĵaŭde, ekde la 18,00 ĝis la 20,30 h. funkcias HEF-CO (Rodríguez San Pedro 13-3°-7). Aliajn tagojn kaj horojn uzu aŭtomatan respondilon aŭ fakson (91) 446 8079

Ĉe kafejo "Villa de Madrid", sub la ĝardenoj de Colón okazas parolrondo la 1-an kaj 3-an merkredojn de ĉiu monato. Kutime gvidas ĝin Ana Manero.

En Centro Cultural "Maestro Alonso" (Ventas) merkrede je la 18,30 h okazas baza kurso de esperanto.

Prelegoj dum venontaj monatoj, ĉe MEL je la 19,00 horo.

17-an aprilo. "La tempo kaj la spaco eble mezuritaj en decimala sistemo". L.Ojer
8-an majo. "Propad: Esperanta urbo". (video) J.C. Ruiz
19-an junio. "Zamenhofaj vortoj en Boulogne-sur-Mer". F. Moral

ESPERANTO ĴURNALE

Denove Cesar sendis kunlaboraĵon al najbara bulteno de Segovio, en tiu okazo rilate la viziton al Manolo Parra de du bulgarinoj pere de pasporta servo.

AUGUSTA FLAŜO

La tuta familio Casquero vizitis la flughavenon de Madrid dum kelkaj horoj, atendante flugon al Prago. Kelkaj madridaj esperantistoj renkontiĝis kun ili. Augusto sciigis pri sia laboro en Propad: instruado de hispana lingvo kaj diversaj hispanaj temoj(en esperanto kompreneble), perfektigi lernadon de la angla kaj la germana. Ankaŭ rakontis diversajn anekdotojn pri la bela montara urbo kaj pri la vivo de hispana familio en internacia etoso. Ankorau restos en Propad ĝis julio.

KONGRESOJ KAJ RENKONTIĜOJ

★ Printempa renkontiĝo en Altaj Tatroj. Propad (Slovakio) 5-7an de mayo
★ 2-a Esperanto Eŭropa-Unio Kongreso. Parizo 2-6an junio
★ "Etnoj kaj Naturo". 26an junio ĝis 5a de julio. Poprad (Slovakio)
★ 47a Kongreso Int. Fervojista Federacio. Pécs (Hungario). 20a-26a de majo
★ 29an-30an aprilo. 6a Kongreso de Valencia Esperanto-Federacio. Alquerias (Murcio)
★ 51a Int. Junulara Kongreso 31/07 ĝis 7/08 1995a en Sank-Petersburgo (Rusio)
Venontaj UK: 1995-julio-22/29a. Tampere. Finlando ★ 1996-julio-20/22. Prago ★ 1997-julio-19/26. Adelaido (Australio).

NOBEL-PREMIITOJ KAJ ESPERANTO

Kelkaj efektivaj parolantoj de esperanto ricevis Nobelpremion: **Alfred Hermann Fried** (paco, 1911), **Daniel Bovet** (medicino, 1957) kaj **Reinhard Selten** (ekonomio, 1994).
Simpatianoj al esperanto diversgrade estis: Selam Lagerlof (literaturo, 1909) nur *"aprobis uzon de esperanto por la literaturo kaj permesis eldoni ŝiajn verkojn en ĝi"*. Martin du Gard (literaturo, 1937) favoris esperanton nur buŝe de epizodulo en sia "La familio Thibault". Rabindranath Tagore (literaturo, 1913) diris en 1926 ke li *"tutkore simpatias"* sed *"ankoraŭ ne havis okazon detale pristudi"*.
Aliaj montris malapogon kiel Wilhel Ostwald kiu kontraŭbatalis esperanton, li prezidis delegacian komitaton kiu adoptis idon kaj donacis parton de sia Nobel-premio ĝuste por propagandi idon. Albert Einstein kvankam en 1923 akceptis honor-prezidantecon de SAT-kongreso, sed en 1950 li diris *"ke li ne favoras kaj neniam favoris esperanton"* (Esperanto. Februaro 95)

ASTERIKS EN ESPERANTO

Antaŭ 20 jaroj aperis en esperanto la bildstrion titolitan "Asteriks la gaŭlo". Nun kroata eldonejo planas eldoni jare 3 volumojn de la serio de aventuroj de la ruza Asteriks kaj lia fortega amiko Obeliks. La unua titolo aperonta estos "Asteriks la gladiatoro" (Eventoj)

HISPANIO

HEF ANGULO *(Ne oficiale)*
Kvamkam la kaŝisto, S-ro Benabeu, loĝas en Callosa de Segura (Alicante) la kontrolo de la kontoj de HEF estas farita en Madrido. La favora saldo de HEF je 1994-12-31 estis 2.814.002 PTA.

La lasta numero de "Boletín" silentis pri la jara kongreso de HEF, neniu urbo oferis sin kiel sidejon. Laŭ estatutoj HEF devas okazigi ĝeneralan asembleon unu fojon jare. Eble unu el la du pli ekspertaj grupoj en la organizado de kongresoj: Sant Cugat aŭ Valencio povas fari ĝin kadre de "Renkontiĝo"

EN RETIRO: ESPERANTA ANGULO
Multaj madridanoj ne scias ke en la parko "Retiro" ekzistas esperanta angulo. Temas pri skulptaĵoj de du famaj esperantistoj kiu elstaras en la ĝardeno. La loko estas proksime al la baseno de la vitra palaco, malantaŭ la "cementa" skulptaĵo de Chillida. Temas pri bustoj de D-ro Cortezo (madrida esperantisto) kaj Ingeniero pri Montoj José María Codorniu, el Murcio. Kompreneble ili ne estas homaĝita kiel esperantistoj sed kiel fama medicisto kaj natur-protektantoj, respektive, sed hazarde ili estas apude kaj ambaŭ estis famaj esperantistoj.

KONCIENCAJ OBJETANTOJ
Kiel sciite, estas leĝo kiu regulas la validajn motivojn por esti agnoskita kiel objektantoj, kaj ekzistas alternativaj civilaj servoj tiurilate por tiuj, kiuj konsideras ke ĝenerale milito bestigas homojn kaj ke nur profesiaj militistoj devus zorgi la eventualan defendon de la patrujo.
La civila servo estas afero pri kiu kompetentas la automonaj regionoj en diversaj "Oficejoj por objektantoj". Tiuj oficejoj kunordigas la akceptadon de kandidatoj. Ŝajnas ke kelkaj oficialaj instancoj, kiel "Juneca Delegacio de la Ministerio de Kulturo", akordas kun la oficejoj de objektantoj ke ili rajtas oferi laboron ĉiujare por difinita nombro da kandidatoj.
Laŭ niaj informnoj, registritaj kulturaj asocioj, kaj ĉefe tiuj de publika utileco rajtus oferi laborpostenoj al objektantoj, po sep horojn tage, sen elspezo de la asocio.
Valorus la penon konfirmi tiujn informoj kaj profiti saĝe tiun eblan eksteran helpon por la movado. (Ĝi estas daŭrigota...)

AĈETU "Esperanto: fenómeno de la comunicación", la plej aktuala libro hispan-lingve pri la internacia lingvo. Prezo 1.300 ptjn (inkludas IVA-on kaj sendokoston al Hispanio). 20% rabato por pli ol 5 eksemplerojn. ANTAŬPAGO NECESE, pere de POŜTĜIRO, al Esperanto-Liceo de Madrid. Atocha 98-4°. 28012 Madrid. NE SENDU ĈEKON.

ESPERANTO LICEO DE MADRID
Atocha 98-4°
28012 Madrid
Asociación de Utilidad Pública Municipal

Ĉu vi konas IDO-n?
Legu kiel aspektas la dua plej disvastigita lingvo post ESPERANTO
Revuo "IDO-VIVO. Numero 3/91"

IDO CIRKUM LA GLOBO

De HISPANIA, José María Rodríguez skribas : "... Longa tempo depos mea lasta letro, ante un yaro me navas multa laboro, me studias por obtenar plu bona labor-plaso, me anke devas voyajar multe. Tamen me duras Idisto, me vol durigar mea Idala korespondado e me ardoroze deziras konservar la valoro dil internaciona linguo Ido. Kun granda joyo me recevis la revueto AVANCO de nia samideano Robert Carnaghan, e tale me memoris mea revuo NIA TORCHO e la projeto dil revuo AD-AVANE! Nun me regretinde konfesas ke me ne hav tempo por editar amba revui.
Ma me vol facar ulo por Ido en Hispania. Me propozis a José Garcia en Valencia ri-organizar, en la unesma instanto nur kom simbolo, la HISPAN IDO SOCIETO, e pos kelka monati ri-organizar korespondala kurso en Hispania, mem kun poka lernanti. Pose ni povus penseskar pri propagandala fotokopiuri e mem pri la ri-edito di revuo.....
Altr ideo quon me lansis en la Ido-konfero di Oostende, me sendis letro, es la organizado dil *nexta Ido-konfero en Hispania. Eventus en la yaro 1993, me ja skribis a José Garcia por savar quon il pensas, ma me kredas ke il aprobos mea ideo. Qualmaniere, ube ni povos organizar la konfero ? Nu, me pensas ke se ni ambe laboros ni povos atingar lo...."

Me joyis audar pri la ri-nasko dil Hispana Ido Societo, e partikulare pri la posibleso ke la Hispan Idisti invitus ni konferar en Hispania en 1993. Danko, e gratuli, José.

De Kevin Ford en KANADA, me recevis la sequanta interesiva letro : ".. Pri tua questioni, ni ne reale 'ekmigris' a Kanada, pro ke ni ja esis civitani kanadana, e habitis Winnipeg de 1981 a 1986. Mea spozino anke naskis en Kanada, / quankam

quankam elua genitori retro-iris a Nederlando kande el evis quar....
La granda avantajo di vivo en Winnipeg, kompare a Portsmouth, esas la preci di domi. Exemple, nia domo mi-separita, evante 16 yari, kustis proxime duimo dil kusto di simila domo en Portsmouth. La vintri esas severa, ma la someri esas tre varma, kun poka pluvo. Segun statistiko, Winnipeg esas un del maxim sunoza urbi en Nord-Amerika.
Me ankore amas Anglia, ma nostalgio esas kozo tre deceptiva. La Anglia di 1991 es lando tre diferanta de to ube me matureskis. Me esas kontenta ke la televizion-stacioni montras multa britaniana programi (ye l'antea semano komencis 'Emmerdale Farmo' e 'Lasta de la Somero-Vino') Me partikulare prizas spektar la plu anciena programi, pro ke esas la Anglia ke me deziras rimemorar."
Me joyas ke Ido vivas en Kanada.

Ed Steve skribis a me de Erdenheim, USA! Il skribas :
".. Danko pro vua recent afabla letro. Pro ke mea ordinilo (*komputoro) ne funcionas, me skribas ica letro manuale per nova ortografio quon me lernis recente.
Pos ke mea ordinilo reparesas, me laboros pri TER-TREMALA PREPARESO por kompletigar ta verko. Komprenende me uzos vua komenturi e lore sendos finala kopiuro a vu. Me esperas ke la broshureto povos helpar multa homi transvivar tala naturala dizastro.
Ye la fino di julio me retrovenis a mea propra laboro kun firmo qua formacesis ye 1987 da personi quin me konocis antee. Ni desegnas farmaciala e bioteknikala fabrikerii qui produktas medikamenti por remediar diversa maladesi ..."
Vua laboro por Ido esas maxim valoroza, Ed.
Me joyos recevar la nova broshuro TER-TREMALA PREPARESO.

/Splendida

COLABORACIONES

DICIEMBRE 94

BOLETIN INFORMATIVO DE LA ASOCIACION DE VECINOS

Domicilio Social: José Zorrilla, 120. Segovia

Tatiana Jhirantetlova

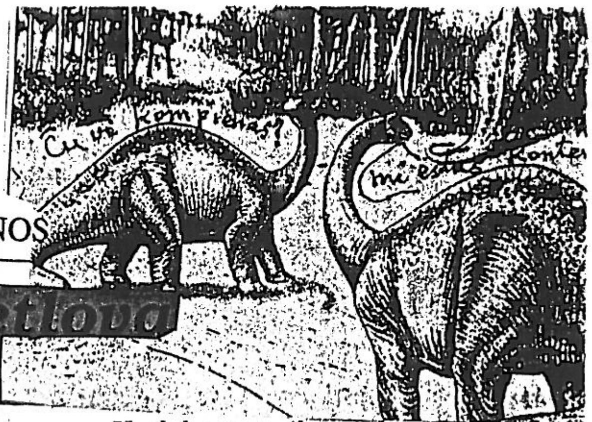

Manolo no es vecino nuestro, y no saben lo que nos perdemos, porque es un tipo curioso que pertenece a lo que él llama "pasporta servo", que no debe entenderse como nosotros de muchachos el latín "mocosuena", porque Manolo no sirve pasaportes, sino que ofrece su domicilio para pernocta gratuita de extranjeros. Sus señas constan en un libro que avispados universales pueden adquirir en más de 80 países y les permite viajar sin fronteras y sin hoteles.

No hace mucho le visitaron dos señoras búlgaras. Yo le tengo dicho que me avise porque suelen ser tipos interesantes. Esta vez además fui útil pues Manolo es menudo y las búlgaras eran de gran tonelaje y algo equilibré el coche en que Manolo nos paseó por lo notable de Segovia, aunque eso no va incluido en el "pasporta".

La pega fue que al día siguiente era lunes y las búlgaras se quisieron quedar un día más, y Manolo tiene el inconveniente de ser joven, y trabaja. Como yo ya me libré de tales desgracias, quiero decir del trabajo y del automóvil, metí a mis búlgaras en bus hasta la Plaza Mayor y traté de mostrarles bellezas invisibles desde el coche. No mostraron notable admiración las búlgaras. Sin duda ya conocían maravillas de todo el mundo gracias al "pasporta". Pero cuando embocamos la calle Real... Ustedes ya tendrán idea de lo que son las tiendas en países comunistas: Oficinas del Estado servidas por funcionarios: antros aburridísimos.

Cuando vieron nuestros comercios se iluminaron sus rostros con felicidad femenina y querían probarse de todo. Especialmente Tatiana, la de mayor tonelaje, no hubo blusa, niki, polo, jersey que no se probara. Pero, ay dolor, siempre exclamaba: —Pli granda.

Y la dependiente, adivinando lo que le parecía español: —No hay más grande. No hubo prenda que abarcara tan generosa documentación.

Pero Tatiana tiene el pie chiquito, como es fama de mujeres inteligentes, y pronto encontró lindos zapatos a su gusto. Me preguntó:

— Kiomkostas?

Yo soy tantico lento y tontorrón para contestar, pero el joven dependiente replidcó rápido y feliz como si estuviera en Gibraltar:

—Zrizáusand eitjándrid.

Tatiana le miró desconcertada y dijo: —Mi ne komprenas.

Y el hortera ilustrado sí que comprendió y yo traduje:

— Trimil okcent pesetojn.

Turulato dejamos al dependiente, des-"esperando" aclarar si seríamos de Escarabajosa de Zarrapastriles donde todos tienen frenillo.

C.M.C.

SIN FRONTERAS

Para celebrar el Domund 93/94 octubre, en todas las iglesias encontramos un folletito que dice: "Desde hace veinte siglos la Iglesia está en camino para hacer del nuestro, dividido, un MUNDO SIN FRONTERAS. Y puede añadirse que más o menos durante tales siglos, trató la Iglesia laudablemente de conseguir un idioma auxiliar sin fronteras. En él se decía la misa en todo el orbe católico, aunque nadie (en general) lo entendiera, ya que el latín es idioma absolutamente inasequible para el pueblo. Ya saben, amables convecinos, en lo que paró desgraciadamente el secular experimento: ahora cada pueblo o nación dice su misa en su propio idioma, formándose magnífico guirigay universal, donde sólo los indígenas se entienden.

En el siglo pasado con los inventos del ferrocarril y del telégrafo, la comunicación rápida universal se hizo posible, y los miembros de la "American Philosophical Society", que no se resignaban a viajar sordomudos como gansos migratorios, estudiaron la posibilidad de conseguir un idioma AUXILIAR sin fronteras, y en 1887 llegaron a la conclusión de que tal idioma debería cumplir las siguientes condiciones:

1ª Ser más fácil de aprender que cualquier otro idioma. 2ª De ortografía rigurosamente fonética. 3ª Con sólo cinco vocales: a, e, i, o, u. 4ª Con vocabulaio obtenido de las lenguas romances o latinas más universales.

Miren qué feliz coincidencia que también en 1887 se le ocurrió casarse a un médico polaco, idealista y pobre (como debe ser), y su suegro le obsequió con la publicación de la gramática de un idioma que su yerno se había inventado años antes y que casualmente coincidía con las condiciones de los de la Philosophical. Muchos ingenuos idealistas creyeron resuelta la comunicación auxiliar sin fronteras y se dieron a estudiar el idioma del médico y a celebrar congresos universales sin intérpretes, y se siguen celebrando: el año pasado en Valencia (España), este año en Seúl (Corea). No se percataron, ingenuos, que la nuestra es una sociedad violenta, consumista; que no necesita de tal idioma, que incluso puede ser un peligro, digno de burla, y hasta de persecución.

Nuestra sociedad necesita un idioma universal que exalte la soberbia nacional y que genere jugoso negocio o industria con abundante trabajo para escuelas, academias, instructores, etc. Y he aquí al dócil rebaño mundial pagando y estudiando durante años a ver si alcanza lo que habría obtenido en unos meses gratis mediante el idioma del médico polaco.

¿Que no hay remedio? Juzguen ustedes, queridos convecinos, por su propia experiencia: la presión de gobiernos e ilustres corporaciones es poderosísima; el rebaño es dócil, tiene miedo a la libertad, lo arrastra la propaganda y la moda, aspira a algún reflejo del honor imperial, el señuelo de mejor trabajo, la dignidad nacional se desvanece...

Tampoco hay razón para perder el ESPERANTO, digo la ESPERANZA, por completo... No es imposible que algún peliculero famoso descubra que el médico polaco nada inventó, que ya de siempre los dinosaurios se entendían en Esperanto...

¡Y LO PONGA DE MODA!

8/7/94

C. M. C.